

Arrest

nr. 206 417 van 2 juli 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 5 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde op 17 oktober 1992 geboren te zijn te Korbi, Ethiopië. U gaf aan de Eritrese nationaliteit te bezitten en van Amhaarse etnie te zijn. Toen u ongeveer vijf oud was, werden eerst uw vader en nadien uw moeder gedeporteerd van Ethiopië naar Eritrea. Uw ouders wilden u niet meenemen naar Eritrea, omdat ze u daar dwingen om in het leger te gaan. Daarom brachten ze u onder bij hun Ethiopische buur, M.A.. Toen u twaalf jaar was, had u telefonisch contact met uw moeder die in Assab – Ethiopië woonde en werkte. Ze vertelde u dat uw vader tijdens een oorlog was omgekomen. Meer kon u niet bespreken, omdat M.A. vreesde dat u aan uw moeder zou vertellen dat hij u als slaaf behandelde en hij u mishandelde.

U moest immers in de landbouw werken voor hem en kreeg enkel eten in ruil. M.A. liet u tot de tiende graad – tot 2014 toen u 22 jaar oud was – naar school gaan in Ethiopië. Op 5 januari 2016 werd u bij een checkpoint te Sanja – Ethiopië van de bus gehaald en gearresteerd door de politie, omdat u zich niet kon identificeren. U werd gedurende één maand opgesloten en gemarteld om u te identificeren. U verklaarde steeds de zoon van M.A. te zijn. M.A. ging naar de politie, bevestigde dat u zijn zoon bent en hij stond borg voor u, waarop u werd vrijgelaten. M.A. zei nadien dat hij niet langer borg kon staan voor u en u zijn huis moest verlaten. Daarom verliet u op 1 juli 2016 met behulp van de smokkelaar Ab. Ethiopië en reisde u illegaal naar Soedan. Eén maand later reisde u naar Libië waar u tien maanden bleef, omdat u het bedrag van 5500 USD moest verzamelen om tot Italië te kunnen reizen. M.A. betaalde 2000 USD en de rest verdiende u door te koken voor (mede) vluchtelingen. Van Italië reisde u op 11 oktober 2017, in het kader van relocatie, naar België, waar u dezelfde dag een asielaanvraag indiende.

U legde geen documenten neer om uw identiteit, reisweg of asielrelaas te staven.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde dat het voor u als Eritrees staatsburger onmogelijk is om naar Eritrea te gaan, omdat u vreest dat u er dan in het leger moet gaan (gehoor CGVS, p.29).

Verder gaf u aan dat u niet terug kan naar Ethiopië, omdat er gearresteerd, gemarteld en gedood zal worden omdat u geen identiteitsdocumenten heeft (gehoor CGVS, p.31).

Er dient immers te worden vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, geenszins geloofwaardig, noch aannemelijk bevonden worden.

Vooreerst slaagt u er via uw verklaringen tijdens het gehoor niet in uw beweerde Eritrese afkomst en nationaliteit aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat u uitermate onwetend bent over uw afkomst en u quasi onwetend bent betreffende uw grootouders, uw ouders en de broer en zus van uw vader, hetgeen de waarachtigheid van uw vermeende Eritrese nationaliteit reeds danig op de helling plaatst.

U verklaarde geboren te zijn te Korbi – Ethiopië en daar samen met uw ouders gewoond te hebben tot u ongeveer 5 jaar oud was. Toen bracht uw moeder u – net voor haar deportatie naar Eritrea – onder bij hun Ethiopische buurman en vriend M.A. (gehoor CGVS, p.4, p.6, p.8, p.10 en p.22). Toen u gevraagd werd waar uw ouders geboren zijn, gaf u aan er geen idee van te hebben. Toen u gevraagd werd of ze – net als u – in Ethiopië geboren zijn, gaf u aan van wel en dit zo moet zijn. U had er echter geen idee van waar ze juist geboren zijn. Toen u gevraagd werd waar uw grootouders langs moederszijde geboren zijn, gaf u aan er geen idee van te hebben en ook toen u gevraagd werd waar uw grootouders langs vaderszijde geboren zijn, gaf u aan er geen idee van te hebben (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd of uw ouders voor hun deportatie ooit woonden in wat we nu Eritrea noemen, gaf u aan van niet en ze er nooit (eerder) verbleven (gehoor CGVS, p.9). Ook toen u gevraagd werd of uw ouders steeds in Korbi – Ethiopië woonden, of ze voordien ook op andere plaatsen woonden, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.11). Toen u later gevraagd werd of uw ouders ooit vrijwillig terugkeerden naar Eritrea, gaf u aanvankelijk aan het niet te weten, om nadien aan te geven van niet en ze gedeporteerd werden (gehoor CGVS, p.13). Verder gaf u aan dat uw vader één broer en één zus heeft. U gaf aan dat ze momenteel in Eritrea verblijven, maar waar in Eritrea ze wonen of sinds wanneer ze in Eritrea wonen, weet u niet. U heeft nooit contact gehad met uw oom en tante en trachtte hen ook nooit te contacteren (gehoor CGVS, p.9-10).

Verder legde u foutieve en incoherente verklaringen af betreffende uw etnische origine en die van uw ouders.

Zo verklaarde u – toen u gevraagd werd naar uw tribe / etnie / origine dat u Amhaars bent. Toen u erop gewezen werd dat dit de taal is die u spreekt en ter verduidelijking gevraagd werd of Amhaars ook uw tribe / etnie / origine is, bevestigde u aan dat Amhara de taal is en Amhaars de stam (gehoor CGVS, p.2). Toen u erop gewezen werd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat uw etniciteit / afkomst Tigre is, gaf u aan dat uw familie Tigre is (verklaring DVZ dd.9/11/2017, vraag 6d). Toen u gevraagd werd of uw twee ouders van etniciteit / afkomst Tigre zijn, bevestigde u dit (gehoor CGVS, p.3). Het is wel heel merkwaardig dat u van uzelf zegt tot de Amhaarse etnie te behoren terwijl uw beide ouders tot de Tigre etnie zouden behoren. Dit is des te opvallender, daar u later beweerde dat dé vereiste om de Eritrese nationaliteit te krijgen is dat je moet behoren tot ‘één van de negen stammen’ (gehoor CGVS, p.19). Toen u verder gevraagd werd of uw ouders van etniciteit / afkomst Tigre of Tigrinya zijn, herhaalde u dat ze Tigre zijn en ze twee talen spraken: Amhaars en Tigrinya. Toen u gevraagd werd of Tigrinya de taal is die de Tigre spreken, gaf u aan van wel (gehoor CGVS, p.3).

Toen u verder gevraagd werd welke talen ze allemaal spreken in Eritrea, gaf u aan dat ze er voor zover u weet Tigrinya spreken en het kan dat ze ook andere talen spreken, maar u enkel weet dat Tigrinya één van de talen is (gehoor CGVS, p.5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat mensen die behoren tot de Tigre tribe de taal Tigre spreken en niet Tigrinya. Meer nog; Eritreeërs die Tigrinya spreken, identificeren zichzelf als Tigrinya om duidelijk een onderscheid te maken met de 'Tigray' in Ethiopië. Toen u verder gevraagd werd tot welke sub tribe van Tigre uw ouders behoren, begreep u de vraag niet. Toen de dossierbehandelaar u de vraag verduidelijkte aan de hand van een schema (zie administratief dossier), gaf u aan het niet te weten. U kon verder geen enkele sub tribe van Tigre noemen (gehoor CGVS, p.3). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er verschillende sub tribes zijn van Tigre, zoals de Halanqa, de Sabdärat, de Algheden, de Beni'Amer, de Barya en de Marya.

Verder dient te worden vastgesteld dat u erg vage verklaringen aflegt betreffende het lot van uw vader en u bovendien inconsistente verklaringen aflegde over hoe u aan de erg geringe informatie over uw vader kwam.

U gaf aan dat uw vader tijdens 'de' oorlog gedood werd te Eritrea. Toen u gevraagd werd tijdens welke oorlog dit was, gaf u ontwijkend aan dat hij gedwongen werd om militair te worden en hij daar gedood werd. Toen u opnieuw gevraagd werd tijdens welke oorlog uw vader om het leven kwam, gaf u aan het niet te weten en u enkel weet dat hij tijdens een oorlog gedood werd als soldaat. Toen u gevraagd werd met wie er oorlog was, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat hij gedwongen werd als soldaat en hij gedood werd tijdens de oorlog, maar welke oorlog en met wie wist u niet (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd hoe u vernam dat uw vader gedwongen werd om soldaat te worden en hij tijdens de oorlog gedood werd, gaf u aan dat de man bij wie u woonde (M.A.) het tegen u vertelde en u niet wist hoe hij dit wist (gehoor CGVS, p.12). Later gaf u echter aan dat uw moeder u vertelde dat uw vader overleed tijdens een oorlog (gehoor CGVS, p.27). Toen u erop gewezen werd dat er tussen 1998 en 2000 een conflict was tussen Eritrea en Ethiopië en u gevraagd werd wat u er over kan zeggen, gaf u aan er geen idee van te hebben. Toen u gevraagd werd hoe ze deze 'grensoorlog' noemden, gaf u aan het niet te weten. Evenmin had u er een idee van uit hoeveel rondes deze invasie bestond. Ook toen u gevraagd werd of uw vader tijdens deze oorlog gedood werd, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.26-27). Aangezien uw vader (volgens uw verklaringen) naar Eritrea gedeporteerd werd toen u vijf jaar was (met andere woorden rond 1997 – 1998) en hij na zijn deportatie gedwongen werd om soldaat te worden en overleed in de oorlog, mag men van u een betere kennis ter zake verwachten. Toen u verder gevraagd werd of uw vader dan martelaar is, gaf u aan van wel. U had er echter geen idee van wanneer de Eritrese martelaars herdacht worden. Toen u gevraagd werd wat men doet om de martelaars te herdenken, gaf u vaag aan dat men een 'voorbereiding' doet. Toen gevraagd werd waaruit die 'voorbereiding' bestaat, kwam u niet verder dan 'een soort toneel doen alsof je soldaat bent' en verder wist u niets (gehoor CGVS, p.12 en p.26). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Eritreeërs jaarlijks de martelaars herdenken op 20 juni en dit onder andere doen door naar de kerkhoven van de martelaars te gaan. Dat u van bovenstaande niet op de hoogte bent, is erg merkwaardig, aangezien u reeds van uw twaalfde weet dat uw vader een martelaar is.

Verder blijkt dat u er geen idee van heeft of uw ouders ooit Eritrese of Ethiopische documenten hadden toen ze in Ethiopië verbleven. Toen u gevraagd werd of u dit nooit vroeg aan de man bij wie u opgroeide, vroeg u zich af wat u hem dan wel had moeten vragen. U voegde eraan toe dat u hem nooit vroeg welke documenten uw ouders hadden (gehoor CGVS, p.11).

Bovenstaande talrijke onwetendheden en foutieve kennis betreffende uw eigen familiale achtergrond en etnie, komt zeer weinig doorleefd over, temeer daar u tot uw vijf jaar bij uw ouders woonde, u op uw twaalf jaar nog telefonisch contact had met uw moeder en u vanaf uw vijf jaar tot uw vierentwintig jaar (2016) opgroeide bij de buurman en vriend van uw ouders, M.A. en dus kan verwacht worden dat zulke basiszaken betreffende uw eigen achtergrond ter sprake kwamen (gehoor CGVS, p.4, p.6, p.8, p.10 en p.22).

Verder wist u geenszins te overtuigen dat uw ouders – en bij uitbreiding ook uzelf – over de Eritrese nationaliteit beschikken.

Zoals eerder aangehaald verklaarde u geboren te zijn op 17/10/1992 te Korbi – Ethiopië en daar samen met uw ouders gewoond te hebben tot u ongeveer 5 jaar oud was. Toen bracht uw moeder u – net voor haar deportatie naar Eritrea – onder bij hun Ethiopische buurman en vriend M.A.. U verklaarde verder de Eritrese nationaliteit te bezitten (gehoor CGVS, p.4, p.6, p.8, p.10 en p.22). Verder gaf u aan dat uw ouders in Ethiopië geboren zijn, maar waar juist dat weet u niet. U gaf verder aan dat uw ouders voor hun deportatie (in 1997 – 1998) nooit eerder in wat we nu Eritrea noemen verbleven (gehoor CGVS, p.9).

Toen u erop gewezen werd dat u verklaarde dat u de Eritrese nationaliteit heeft en u gevraagd werd sinds wanneer u deze nationaliteit heeft, ontweek u de vraag door te stellen dat u een Eritrese burger bent, omdat uw ouders Eritreeërs zijn. Toen daarop gevraagd werd sinds wanneer uw ouders de Eritrese nationaliteit hebben, gaf u aan dat het van vroeger is, van altijd. Toen u erop gewezen werd dat u zelf aangaf dat Eritrea en Ethiopië één land waren en Eritrea niet bestond en u gevraagd werd hoe uw ouders dan de Eritrese nationaliteit konden hebben, gaf u aan dat ze de Eritrese nationaliteit hebben sinds Eritrea onafhankelijk is. Toen u gevraagd wanneer dat was en opnieuw gevraagd werd sinds wanneer uw ouders de Eritrese nationaliteit hebben, herhaalde u dat dit is vanaf het moment dat Eritrea onafhankelijk was. Toen u opnieuw gevraagd werd wanneer dat was, gaf u aan dat Eritrea sinds 1991 onafhankelijk is. Toen u daarop gevraagd werd hoe uw ouders toen Eritreeër werden en u gevraagd werd of dan iedereen in Ethiopië Eritreeër werd, ontweek u de vraag door te stellen dat Eritrea niet bestond en het één was met Ethiopië. Toen u gevraagd werd hoe het kwam dat uw ouders in 1991 Eritreeër werden, maar bijvoorbeeld M.A. (de buurman van uw ouders bij wie u van uw 5 jaar tot uw 24 jaar woonde) geen Eritreeër werd, ontweek u de vraag door te herhalen dat Eritrea één was met Ethiopië en u voegde er vaag aan toe dat Eritrea 'haar volk verzamelde en het een land werd'. Toen u gevraagd werd wat u met dit laatste bedoelde, gaf u al even vaag aan dat er bijvoorbeeld negen etnieën zijn in Eritrea. U voegde eraan toe dat uw ouders tot één van die negen etnieën behoren en **daarom uw ouders Eritreeër zijn** (gehoor CGVS, p.17-18). Toen u erop gewezen werd dat er duizenden (waarschijnlijk zelf één miljoen) mensen zijn die tot 'één van de negen etnieën' behoren maar de Ethiopische, de Soedanese of de Djiboutiaanse nationaliteit hebben, ontweek u de opmerking en herhaalde u vaag dat de etnieën verzamelden en een volk de nationaliteit aanneemt wanneer het zich onafhankelijk verklaart. Toen u opnieuw gevraagd werd wanneer dit gebeurde, vroeg u zich af of de dossierbehandelaar wou weten wanneer de internationale gemeenschap erkende dat Eritrea een onafhankelijk land werd, waarop u zelf onmiddellijk antwoordde er geen idee van te hebben. Toen u gevraagd werd hoe de internationale gemeenschap Eritrea erkende, gaf u aan dat Eritrea haar volk verzamelde en een regering koos. Wie echter aan deze 'verkiezing' kon deelnemen, kon u niet aangeven. U gaf vaag aan dat 'iedereen die betrokken was voor de onafhankelijkheid van het land eraan kon deelnemen. Verder had u er geen idee van of men ook buiten Eritrea (bvb Ethiopië waar uw ouders verbleven) kon deelnemen (gehoor CGVS, p.19). Verder had u er geen idee van of 'de verkiezing van het land' of 'het samenbrengen van volkeren' bekend was onder een andere naam (gehoor CGVS, p.19).

Toen u gevraagd werd of uw ouders iets moesten ondernemen om de Eritrese nationaliteit te verwerven of ze deze automatisch kregen, ontweek u de vraag door te stellen dat uw ouders gedwongen werden en gedeporteerd zijn naar Eritrea. Ook toen de vraag herhaald werd, vroeg u zich eerst af hoe men zomaar Eritreeër zou kunnen 'worden' en u stelde dat er bepaalde eisen moeten zijn om de nationaliteit te kunnen krijgen. Toen u gevraagd werd meer uitleg te geven, kwam u niet verder dan te herhalen dat je tot één van de negen stammen moet behoren om de Eritrese nationaliteit te kunnen krijgen. Verder had u er geen idee van of er nog voorwaarden waren om de Eritrese nationaliteit te krijgen (gehoor CGVS, p.19). Toen u nogmaals gevraagd werd waarom uw ouders de Eritrese nationaliteit zouden hebben, gaf u opnieuw vaag aan dat de reden is dat hun ouders ook Eritreeërs zijn en je geen reden ziet waarom uw ouders de Eritrese nationaliteit dan niet mogen hebben. Hoe de ouders van uw ouders dan weer de Eritrese nationaliteit verworven zouden hebben, kon u evenmin uitleggen (gehoor CGVS, p.20). Toen u – gelet uw talrijke vage en ontwijkende antwoorden – nogmaals gevraagd werd waarom uw ouders de Eritrese nationaliteit zouden hebben (aangezien Eritrea niet bestond voor hun én uw geboorte én ze er ook nooit verbleven voordien), bleef u vaag herhalen dat de regering zijn volk moet organiseren om zijn volk te bevrijden en Ethiopië tegen Eritrea is. Verder gaf u aan dat u ervan overtuigd bent dat ze gedeporteerd werden omdat ze Eritreeërs waren (gehoor CGVS, p.20).

Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat in april 1993 'alle Eritreeërs binnen en buiten Eritrea [werden] opgeroepen deel te nemen aan een referendum over de onafhankelijkheid van Eritrea. Registratie voor dit referendum ging zowel binnen als buiten Eritrea hand in hand met een gedegen controle van de Eritrese afkomst. Na deelname aan het referendum werd vervolgens een Eritrese identiteitskaart uitgereikt, waardoor participatie in dit referendum uiteindelijk een cruciale rol ging spelen in nationaliteitsbepaling (Algemeen ambtsbericht Ethiopië, december 2006, p. 57; Question & Answer Series, Eritrea & Ethiopia: Large-scale expulsions of population groups and other human rights violations in connection with the Ethiopian-Eritrean conflict, 1998-2000, januari 2002, p. 9).

Dat u evenwel weinig of niets weet over politieke ontwikkelingen kan allerm minst gelden als een afdoende verklaring voor uw onwetendheid over hoe uw ouders (laat staan u) precies de Eritrese nationaliteit verwierven, noch voor het feit dat u niet beter op de hoogte zou zijn van het onafhankelijkheidsreferendum van 1993. Niettegenstaande u toen nog jong was, was dit alles immers van groot belang voor uw verdere persoonlijke leven.

Tevens kon u geen documenten of andere bewijsstukken voorleggen om de door u beweerde Eritrese nationaliteit te staven.

Toen u – naar aanleiding van uw voor u onbekende geboortedatum – gevraagd werd of u ooit een officieel document zag met uw geboortedatum erop, gaf u aan van niet. Toen u daarop gevraagd werd welke documenten u van uzelf had, gaf u aan dat u uw hele leven bij iemand anders woonde, u daar verborgen was en u daarom geen eigen identiteit heeft. Toen u erop gewezen werd dat u geboren bent in Ethiopië, u tot uw vijf jaar bij uw ouders woonde en u gevraagd werd waarom u dan geen documenten had, gaf u aan op het platteland te wonen en er daar zulke zaken niet zijn (gehoor CGVS, p.7). Het is echter vreemd dat uw ouders, die niet wilden dat u hen naar Eritrea zou vergezellen, omdat u daar zou worden gedwongen om in het leger te gaan, u in Ethiopië zouden hebben achtergelaten om er een verborgen en risicovol bestaan te leiden zonder (identiteits)documenten (gehoor CGVS, p.22). Toen u erop gewezen werd dat u tot de tiende graad (tot 2014, toen u 22 jaar oud was) naar school ging in Ethiopië, bevestigde u dit. U gaf aan dat u op school de naam van M.A. opgaf als uw vader en iedereen op school weet dat u de zoon bent van die man (gehoor CGVS, p.15). Het feit dat u tot de tiende graad (tot 2014 toen, u 22 jaar oud was) naar school ging in Ethiopië, relativeert niet alleen het 'verborgen karakter' van hoe u in Ethiopië geleefd zou hebben; het is bovendien niet geloofwaardig dat u tot de tiende graad, tot u 22 jaar oud was naar school kon gaan in Ethiopië zonder enig (identiteits)document te hebben. Verder gaf u aan dat u niet naar de kebele (de lokale administratie in Ethiopië) mocht gaan om een identiteitskaart aan te vragen (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd waarom niet, aangezien u en uw ouders geboren en getogen zijn te Ethiopië, herhaalde u ontwijkend dat u geen geboorteakte en doopakte krijgt op het platteland (gehoor CGVS, p.16).

Het dient opgemerkt dat bovenstaande vaststellingen reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde Eritrese nationaliteit, en van uw verklaringen steeds als Eritreeër, zonder identiteitsdocumenten, in Ethiopië te hebben gewoond. Uw verklaring dat u zonder problemen tot de 10e graad onderwijs kon volgen in Ethiopië, wijzen er allerminst op dat u als Eritreeër, zonder identiteitsdocumenten, in Ethiopië zou hebben gewoond. Uw onvermogen om nog maar één redelijke verklaring te bieden voor het feit dat u, ondanks uw bewering steeds illegaal te hebben verbleven in Ethiopië, zonder identiteitsdocumenten, toch gedurende 10 jaren kon schoollopen, wijst er enkel op dat u geenszins als Eritrees vluchteling zonder identiteitsdocumenten in Ethiopië verbleef, maar veeleer dat u eenvoudigweg beschikt over de Ethiopische nationaliteit.

U gevraagd waarom u zich nooit liet registreren bij de Ethiopische autoriteiten [als Eritrees vluchteling], verklaarde u dat u dit niet deed. Toen u gevraagd werd of u ooit trachtte de Ethiopische nationaliteit aan te vragen, gaf u ontwijkend aan dat men na uw arrestatie in januari 2016 tegen M.A. zei dat u een andere nationaliteit heeft en daarna was het niet meer mogelijk om dat te vragen (gehoor CGVS, p.16). Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat inwoners van Ethiopië met de Eritrese nationaliteit, zich net als alle andere buitenlanders moeten laten registreren bij de autoriteiten (art.5.1), zij een permanente verblijfsvergunning kunnen krijgen (art.6.1.), eigendommen mogen bezitten (art.8), het recht hebben om te werken (art.9) en kunnen gebruik maken van de sociale diensten (art.10). Verder blijkt dat het wettelijke statuut van Eritreeërs in Ethiopië beter is dan dat van andere buitenlanders, en dat Eritrese vluchtelingen er beter behandeld zouden worden dan vluchtelingen uit andere landen.

Deze informatie indachtig, valt het dan ook niet te begrijpen hoe het mogelijk zou zijn dat u als Eritrees vluchteling in Ethiopië, gedurende 24 jaren, nooit beschikt zou hebben over enig identiteits- of verblijfsdocument, en nooit enige poging ondernomen te hebben een verblijfsrecht te bekomen, hoewel u daartoe de mogelijkheid had. Dit getuigt geenszins van doorleefde ervaringen als Eritrees vluchteling in Ethiopië. Dat u – zoals hierboven reeds opgemerkt – ondanks uw bewering nooit over enig identiteits- of verblijfsdocument te hebben beschikt in Ethiopië, toch 10 jaren kon schoollopen, zijn verklaringen wars van enige geloofwaardigheid, en nopen enkel tot de conclusie dat u in Ethiopië wel degelijk over identiteitsdocumenten moet hebben beschikt.

Voorts dient opgemerkt dat ook uw verklaringen betreffende de door u geopperde deportatie van uw ouders naar Eritrea, toen u ongeveer 5 jaar oud was (ongeveer in 1997), niet geloofwaardig bevonden worden.

U verklaarde dat uw beide ouders naar Eritrea gedeporteerd werden toen u ongeveer 5 jaar oud was (ongeveer in 1997) en u bleef wonen bij hun Ethiopische buur, M.A. – die u als voogd verder onderhield (gehoor CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd wanneer de deportaties van Ethiopië naar Eritrea begonnen, gaf u aan het niet te weten. Ook toen u gevraagd werd hoe deze deportaties in zijn werk gingen, gaf u aan het niet te weten. U gaf aan dat 'ze' werden opgepakt en ze onderzoeken of je Ethiopiër dan wel Eritreeër bent en ze u terugsturen wanneer je Eritreeër blijkt te zijn. Hoe ze dat onderzoeken, wist u niet (gehoor CGVS, p.21).

Hoe uw ouders (en de broer en zus van uw vader die eveneens gedeponeerd zouden zijn) werden teruggebracht naar Eritrea, wist u niet (gehoor CGVS, p.21). Toen u gevraagd werd of u thuis was wanneer ze uw ouders arresteerden, gaf u aan van wel. Toen u daarop gevraagd werd hoe het komt dat u niet gedeponeerd werd, verklaarde u dat uw ouders u niet naar Eritrea wilden meenemen. Toen de vraag verduidelijkt werd en u gevraagd werd hoe het komt dat de Ethiopische overheid u niet arresteerde om u te deporteren, gaf u plots aan dat uw moeder u reeds bij M.A. had ondergebracht om u er te verbergen (gehoor CGVS, p.22). Toen daarop gevraagd werd of de Ethiopische overheid u niet kwam zoeken bij M.A. – ze wisten immers dat u bij hem verbleef – gaf u aan dat u jong was en ze niet wisten dat uw ouders een kind hadden of niet. Toen daarop gevraagd werd hoeveel mensen er in Korbi wonen – het dorp waar u geboren bent, tot uw 5 jaar bij uw ouders woonde en vervolgens tot u het land verliet bij M.A. woonde, gaf u aan dat er rond de 4 families wonen (gehoor CGVS, p.23). Het komt niet geloofwaardig over dat niemand op de hoogte geweest zou zijn dat uw moeder zwanger was en van u beviel in Korbi. Toen u gevraagd werd wat er met uw moeder gebeurde na haar deportatie, gaf u aan niet veel informatie te hebben over haar, omdat het lang geleden is dat jullie contact hadden. Buiten het feit dat ze in Assab verbleef en ze tela (een soort drankje) maakt, kon u niets concreets vertellen. U gaf aan dat u niet lang met haar kon praten omdat M.A. vreesde dat u haar zou vertellen dat hij u mishandelde (gehoor CGVS, p.25). Over dat enige contact met uw moeder gaf u aan dat het M.A. was die u met haar in contact bracht. Aanvankelijk wist u niet meer wanneer dit was, maar later dacht het dat u toen ongeveer 12 jaar oud was (gehoor CGVS, p.12).

Het dient echter opgemerkt dat het weinig geloofwaardig is dat, indien uw ouders werkelijk naar Eritrea zouden zijn gedeponeerd toen u 5 jaar oud was, ze nooit enige poging zouden hebben gedaan om enig contact met u te maken, gezien u verbleef bij de bevriende buurman te Ethiopië, de persoon bij wie ze u zelf achterlieten. Bovendien bracht deze persoon u zelf in contact met uw moeder toen u 12 jaar oud was, maar vreemd genoeg was dit het enige contact dat u nog met uw moeder had.

Bovenstaande vaststellingen bevestigen het ongeloofwaardig karakter van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen en doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaarde Eritrese afkomst.

Tot slot dient ook opgemerkt dat – aangezien uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat uw bewering als Eritreeër in Ethiopië te hebben gewoond, noch dat uw ouders de Eritrese nationaliteit zouden hebben of gedeponeerd zouden geweest zijn naar Eritrea (toen u vijf jaar oud was), volkomen ongeloofwaardig bevonden worden – het evenmin geloofwaardig is dat u als 5-jarige bij M.A. terecht kwam als ‘wees’ (laat staan dat hij u zou mishandeld zou hebben – hij liet u immers als zijn zoon 10 jaar lang, tot u de leeftijd van 22 jaar had, naar school gaan) noch dat de Ethiopische autoriteiten u gearresteerd en gemarteld zouden hebben, omdat u geen identiteitsdocumenten had en u als Eritreeër geïdentificeerd werd.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geenszins geloof gehecht worden aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit. Er dient dan ook geconcludeerd dat u aan het CGVS geenszins aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De vaststelling dat u noties heeft van de Tigrinya taal vormt anderzijds geen sluitende indicatie voor uw Eritrese nationaliteit, vermits de Tigrinya taal ook in Ethiopië wordt gesproken. Bovendien gaf u zélf aan dat Tigrinya leerde tijdens uw verblijf als vluchteling, zoals in Libië, waar u in een gevangenis zat en het leerde van de mensen (gehoor CGVS, p.3-4 en zie informatie toegevoegd aan het dossier).

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik wijs de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging op het feit dat u niet mag teruggeleid worden naar Eritrea aangezien geen geloof gehecht werd aan uw Eritrese nationaliteit.”

2. 2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 5 maart 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist niet dat zijn kennis over zijn Eritrese afkomst beknopt is, *“doch dit moet in zijn context geplaatst worden”*, omdat hij geboren werd in Ethiopië en daar *“op 5-jarige leeftijd achter gelaten [werd] door [zijn] ouders die gedeporteerd werden naar Eritrea”*. Hij benadrukt dat hij nooit in Eritrea is geweest, dat hij *“geen makkelijke jeugd”* heeft gehad, dat hij *“amper contact”* had met zijn familie in Eritrea en dat *“de weinige keren die [hij zijn] familie sprak erg kort [was] en het over hun welzijn [ging]”*. Hij stelt dat hij *“niet te tijd en mogelijkheid [had] om zich te verdiepen in hun achtergrond, hun geboorteplaats, hun etnie,..”* en dat hij bijvoorbeeld wel weet wie zijn grootouders zijn, maar dat hij *“nooit de kans gehad [heeft] om ze te ontmoeten en over hun verleden te leren”*. Hij meent dat *“het behoren tot een tribe of etnie vooral van belang [is] in Eritrea”* en hij *“zich nooit verdiept [heeft] in [zijn] eigen afkomst”*. Hij bevestigt dat hij niet weet welke documenten zijn ouders hadden, omdat dit *“dateert van meer dan 20 jaar geleden en verzoekende partij was nog een kind van 5 jaar”*.

Volgens verzoeker wordt van hem aldus kennis verwacht die voor hem *“onmogelijk is om te bezitten”*. Hij benadrukt dat hij *“wel kon vertellen over waar [hij] effectief is opgegroeid, met name Ethiopië”*.

Hij voert aan dat hij niet kan terugkeren naar Eritrea omdat hij *“er immers nooit een voet binnen gezet [heeft] en riskeert er gedwongen te worden in het leger te gaan en hetzelfde lot te ondergaan als [zijn] vader, die eveneens omkwam in gevechten”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“ingevolge artikel 39/2 §1,2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

2.2. Stukken

Bij aanvullende nota van 9 mei 2018 voegt verzoeker *“een kopie van de identiteitskaart van zijn moeder die afkomstig is uit Eritrea”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

2.4.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming bij de asielandministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met zijn beweerde Eritrese afkomst en nationaliteit, alsook met zijn levenslange verblijf als Eritreeër in Ethiopië.

2.4.3. Verzoeker verklaart dat hij op 17 oktober 1992 geboren werd in Korbi, Ethiopië, en dat ook zijn ouders geboren werden in Ethiopië, maar dat zowel hij als zijn ouders de Eritrese nationaliteit hebben. Het komt aan de asielinstanties enkel toe de geloofwaardigheid van deze door hem aangebrachte en beweerde (Eritrese) nationaliteit te toetsen.

2.4.4. Verzoeker legt geen enkel stuk voor ter staving van zijn identiteit of Eritrese nationaliteit noch van zijn levenslang verblijf in Ethiopië, hoewel hij daar tot de 10de graad, in 2014 toen hij 22 jaar was, school zou hebben gelopen (gehoor, p. 15). Bovendien kan verzoeker niet verklaren waarom hij, indien hij werkelijk nooit over een officieel document heeft beschikt, geen poging heeft ondernomen om zijn verblijf in Ethiopië als Eritrese vluchteling te laten legaliseren. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat inwoners van Ethiopië met de Eritrese nationaliteit, zich net als alle andere buitenlanders moeten laten registreren bij de autoriteiten (art.5.1), zij een permanente verblijfsvergunning kunnen krijgen (art.6.1.), eigendommen mogen bezitten (art.8), het recht hebben om te werken (art.9) en kunnen gebruik maken van de sociale diensten (art.10), alsook dat het wettelijke statuut van Eritreeërs in Ethiopië beter is dan dat van andere buitenlanders en dat Eritrese vluchtelingen er beter behandeld zouden worden dan vluchtelingen uit andere landen. Zijn stelling tijdens het gehoor dat hij dit na zijn arrestatie in 2016 niet meer kon doen (gehoor, p. 16), verklaart niet waarom hij niet eerder een poging ondernam, daar verzoeker reeds in 2010 meerderjarig werd. Verzoekers bewering nooit enig document met zijn identiteitsgegevens of een legaal verblijfsstatuut te hebben gehad (gehoor, p. 7, 16), is dan ook geheel onaannemelijk. In zoverre verzoeker zijn Eritrese herkomst volhoudt, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zijn van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan aantonen. Verzoeker brengt naast deze ene beweerdelijke controle geen andere elementen aan waaruit dit kan blijken, te meer nu verzoeker naar school ging en hij aldus wel geregistreerd werd en bekend was in zijn gemeenschap.

2.4.5. De bij aanvullende nota neergelegde kleurenprint van een Eritrese identiteitskaart van iemand waarvan verzoeker beweert maar niet aantoonbaar is, kan zijn identiteit en nationaliteit niet staven, temeer gezien de afdruk vaag en grotendeels onleesbaar is en bovendien niet vertaald werd. Het stuk wordt bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2.4.6. Verzoeker maakt evenmin middels zijn verklaringen zijn Eritrese nationaliteit of herkomst aannemelijk. Zo kon verzoeker niet uitleggen hoe hij de Eritrese nationaliteit zou bezitten, daar zowel hij als zijn ouders in Ethiopië geboren werden, hij nog nooit in Eritrea geweest is en ook zijn ouders - voor hun beweerde deportatie in 1997/1998 - nog nooit in wat we nu als Eritrea noemen verbleven hadden. Verzoeker beweerde *"Ik ben Eritrese burger, omdat mijn ouders Eritreeërs zijn. [...] Van vroeger. Van altijd. [...] De reden waarom ze die nationaliteit hebben is dat hun ouders Eritreeërs zijn en ze zijn zelf ook Eritreeërs. [...] Ik weet wel dat mijn ouders Eritreeërs zijn, ook al weet ik niet waar ze geboren zijn."* (gehoor, p. 17, 20). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat Eritrea ten tijde van verzoekers geboorte, laat staan ten tijde van de geboorte van zijn ouders of van zijn grootouders, nog niet bestond als onafhankelijk land. Verzoeker kon dan ook onmogelijk van bij zijn geboorte of via zijn ouders over de Eritrese nationaliteit beschikken.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geboren is in Ethiopië uit Ethiopische ouders. Verzoeker toont niet aan waarom of hoe hij de Eritrese nationaliteit zou hebben verkregen via zijn ouders en zijn geboorte op het Ethiopische grondgebied. Verzoekers bewering dat hij niet geregistreerd stond in Ethiopië kan evenmin overtuigen. Immers bij zijn geboorte waren geen redenen die konden verhinderen dat verzoekers geboorte geregistreerd werd bij de Kebele, noch dat hij over een geboorteakte zou beschikken.

2.4.7. Verzoeker maakt evenmin melding van enige stappen die hij of zijn ouders later ondernomen zouden hebben om de Eritrese nationaliteit alsnog te bekomen. Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat in april 1993 een referendum werd georganiseerd en dat na deelname aan dit referendum Eritrese identiteitskaarten werden uitgereikt, waarbij participatie in dit referendum een cruciale rol speelde voor de nationaliteitsbepaling. Verzoeker bleek echter geheel onwetend over dit referendum en hij koppelde dit ook niet aan het verkrijgen van de Eritrese nationaliteit door zijn ouders. Hij stelde enkel dat zijn ouders de Eritrese nationaliteit bekwamen *“via hun ouders”* of door het feit dat dat ze tot een van de negen Eritrese stammen behoorden (gehoor, p. 20), wat niet overtuigt. Hij verklaarde dienaangaande vaagweg *“Als één land haar onafhankelijk verklaart, neemt haar volk haar nationaliteit. Dan wordt het een land. [...] Toen Eritrea onafhankelijk was, verzamelden de etnieën en werd het een onafhankelijk land. [...] Eritrea verzamelde haar eigen volk en koos een eigen regering. Zo werd Eritrea een land. Om Eritrese nationaliteit te krijgen, moet je bij één van de negen stammen horen. [...] Eritrea werd onafhankelijk. Ze hebben 9 etnieën. Mijn familie behoort bij één van die 9 etnieën.”* (gehoor, p. 18-20), maar maakte geen melding van het onafhankelijkheidsreferendum noch van de mogelijkheid voor Eritreeërs in het buitenland om deel te nemen, hoewel uit de informatie blijkt dat alle Eritreeërs binnen en buiten Eritrea werden opgeroepen om te participeren in het referendum.

2.4.8. Ook verzoekers onwetendheid over zijn ouders, grootouders en eigen etnie ondergraven zijn beweerde Eritrese herkomst. Verzoeker wist niet waar in Ethiopië zijn ouders geboren zijn, noch of zijn ouders ooit Eritrese of Ethiopische documenten hadden toen ze in Ethiopië verbleven, noch of zijn ouders ooit op andere plaatsen in Ethiopië woonden (gehoor, p. 11), noch waar zijn grootouders langs moederszijde of langs vaderszijde geboren werden (gehoor, p. 9), noch waar en sinds wanneer de broer en zus van zijn vader in Eritrea wonen (gehoor, p. 9-10). Verzoeker kon zelfs niet aangeven tijdens welke oorlog zijn vader om het leven zou gekomen zijn (gehoor, p. 12, 27) en hij wist niets te vertellen over het grensconflict van 1998-2000 tussen Eritrea en Ethiopië (gehoor, p. 26-27). Hij beweerde weliswaar dat zijn vader martelaar was, maar kon de viering van martelaars niet doorleefd beschrijven (gehoor, p.12, 26). Dat verzoeker geen enkele voeling heeft met de Eritrese gemeenschap blijkt tevens uit zijn verklaringen dat hij enerzijds van Amhaarse etnie is (gehoor, p. 2) doch anderzijds dat zijn ouders beiden Tigre zijn, waarvan hij bovendien geen *“sub tribes”* kende (gehoor, p. 3). Zijn bewering dat de Tigre de talen Amhaars en Tigrinya spreken (gehoor, p. 3) strookt bovendien niet met de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat de Tigre *“tribe”* de taal Tigre spreken, in tegenstelling tot de Tigrinya die de Tigrinya-taal spreken. Verzoeker kon evenmin doorleefde verklaringen afleggen over de beweerde deportatie van zijn ouders in 1997-1998. Hij bleek niet te weten wanneer ze precies werden gedeporteerd (gehoor, p. 21) en kon geen afdoende verklaring bieden voor het feit dat hij niet samen met hen gedeporteerd werd (gehoor, p. 21-23). Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in Ethiopië als Eritreeër verbleef, noch dat zijn ouders omwille van hun Eritrese afkomst gedeporteerd werden.

2.4.9. In het verzoekschrift wordt verzoekers gebrekkige kennis geweten aan het feit dat hij geboren werd in Ethiopië en daar *“op 5-jarige leeftijd achter gelaten [werd] door [zijn] ouders die gedeporteerd werden naar Eritrea”*, dat hij nooit in Eritrea is geweest, dat hij *“geen makkelijke jeugd”* heeft gehad, dat hij *“amper contact”* had met zijn familie in Eritrea, dat *“de weinige keren die [hij zijn] familie sprak was erg kort en ging het over hun welzijn”*, dat hij *“niet te tijd en mogelijkheid [had] om zich te verdiepen in hun achtergrond, hun geboorteplaats, hun etnie,..”*, dat *“het behoren tot een tribe of etnie vooral van belang [is] in Eritrea”* en hij *“zich nooit verdiept [heeft] in [zijn] eigen afkomst”* en dat dit *“dateert van meer dan 20 jaar geleden en verzoekende partij was nog een kind van 5 jaar”*. De Raad herhaalt vooreerst dat verzoeker geen objectieve elementen aanbrengt waaruit zijn identiteit of nationaliteit zou kunnen blijken. Waar zijn afkomst bijgevolg uit zijn verklaringen moet blijken, is de Raad van oordeel dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten wel degelijk verzoekers beweerde Eritrese afkomst volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is en blijft met elementaire aspecten van zijn eigen familie en afkomst, zoals zijn eigen etnie en de dood van zijn vader, en met direct waarneembare zaken, zoals het grensconflict van Eritrea en Ethiopië en het vieren van martelaarsdag. Van verzoeker, die tot zijn vijf jaar bij zijn ouders woonde en vervolgens tot zijn vierentwintig jaar opgroeide bij de buurman en vriend van zijn ouders, in een dorp waar hij sinds zijn geboorte heeft

verbleven en er volgens verzoeker slechts ongeveer 4 families wonen (gehoor, p. 23), kan wel degelijk verwacht worden dat hij dergelijke basiszaken zou hebben opgevangen of zou hebben kunnen te weten komen, temeer gezien hij op zijn twaalf jaar nog telefonisch contact had met zijn moeder (gehoor, p. 4, 6, 8, 10, 22) en verzoeker wel lang naar school ging waar zijn herkomst en identiteit belangrijk zijn en hij toegang had tot informatie. Verzoekers onwetendheid kan dan ook slechts het gevolg zijn van een desinteresse omdat dergelijke kennis niet noodzakelijk was voor een Ethiopische Amhara.

2.4.10. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Eritrea. Verzoeker is in Ethiopië geboren en heeft er steeds gewoond.

2.5.2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn Eritrese identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Volledigheidshalve voegt de Raad toe dat uit bovenstaande ook kan blijken dat verzoeker geen problemen aantoot met de Ethiopische autoriteiten.

2.5.3. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde Eritrese nationaliteit niet aantoot, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK